

עין משפט
נר מצוה

סב א מ"י פ"ו מהל'
מעשר ה' א סמג
שען קלס:
סג ב מ"י פ"א מהל'
שמעס וינל ה' כ:
סד ג מ"י פ"ב מהל'
מעשר שני ה' ר
סמג לאחז רסד:

מוסף רש"י

הולקת יין מבין
הבכורות. ומה
אין מפרט מזה
לכל הלהרם למוק
ההרומה ונעשר (וערובי)
והמים (סוה"כ) ומה
לפי זאת מצינו לו ואין
לפי נקטת מקדושה על
ידים אלא תשרים על
המקדושה על התרומה.
לפי כענין ואלו ערוב
מקדושה ואלו מפרטין
תשרים. על כל סוס
תשרים על הכל ואלקת
תשרים תוך לשבר וזה
המקדושה (א) ואמרינן הכל
סוסים (ב) תשרים.
הקדמת על גזון של
תשרים לפרטין יין ומשם
על קדק מקדושה גזון
על גזון (א) וזה
שני גזון שאין ערוב
התשרים. על מה נחזה.
הרומה (וערובי) (ב)
תשרים. גזולה וזה
קדק ערוב מפרטין
התשרים. מפרט ערוב
למה ראשו ונפרטין
מפרטין מזה ונפרטין מזה
תשרים ומפרטין על מפרטין
(א) ומזה (ב) וזה
המקדושה על לקח מזה
הכל היתה לקח היתה

הואיל ויכול לתקן

[illegible]

הלוקח

אלה לעולם כל הנלקם
אדרבי יוחנן דלית

הלכה כסתם משנה וסתם

[illegible]

מרוּבָּה פֶּרֶק שְׁבִיעִי בְּבֹא קָמָא

זמן בריחה והאמר רבי יוחנן

(6) הלוקח יין מבין חמץ
 שאני עתיד להפריש
 מעשר ראשון מ' מעין
 מיד דברי ר"מ ר' יהודה
 אמרי סוף סוף אמאי
 משום דקשיא דר' יהודה
 נמי קשיא דר' יוחנן
 יוחנן לא תימא כלל
 המתלקט אלמא אית
 יוחנן לית ליה ברירה
 האחין שחלקן לקוחות
 ביובל אלא לעולם
 סתמא אחרנא אשכח
 הגבב משלם תשלומא
 לגבב ראשון לא משלם
 ולא מבית הגבב אלא
 לאו ש"מ זה לפי שא
 ברשותו ומאי חזית דר
 ליעביד כי האי סתמא
 ליה קרא דאיש כי יק
 (7) מה ביות ברשותו
 אביי אי לאו דא"ר י
 אמרו דבר אחד הוה
 דרבי דוסא ורבי דו
 צנועין אית להו דרבי
 רבנן תקנתא עניים צ
 לית ליה דצנועין עניים
 תקנתא אבל גבב לא
 אמר רבא אי לאו ד
 דוסא אמרו דבר אחר

צנועין ר"מ היא לאו ^ט

אוקמיה רחמנא ברש
יוסף עליו קרייה רח
קדש ממעשר כתיב ה
מזרע הארץ מפרי העי
גבורה הוא לענין פרייה
כרם רבעי אע"ג דלאו
דחא כי איתיה ברש
הכי מצי מחיל אבל
הוא דמצי מפקד ליה
לאו דא"ר יוחנן צנוע
צנועין רבי דוסא היא

הלוקח יין מבין הכותים.

פנאי להפריש: שני לוגין. מה
על מעות שיש לו בצית 7

תים אומר שני גלגין
רי הן תרומה עשרה
ר שני ומיחל ושותה
ור' יוסי ור"ש *אוסרין
א אפכל לה למתניתין
אדר' יהודה השתא
רבי יוחנן דאמרת לה'
לנקט אלא אימא כל
ליה ברירה והא רבי
אמר רב אמי א"ר יוחנן
הן ומחזירין זה לזה
הנקט ורבי יוחנן
דחנן *איני הגובב אחר
כל אמאי בשלמא
יוגובב מבית האיש
לבעלים נשלם אלא
ו שלו וזה לפי שאינו
יל בתר ההיא סתמא
צנועין משום דמסייע
ש אח ביתו קדש לה'
מן כרשותו אמר
הן צנועין ורבי דוסא
מינא צנועין אית להו
לית ליה דצנועין
דוסא ומה בגב עבדו
ויכא למימר ר' דוסא
הוא דעבדו להו רבנן
בדו ליה רבנן תקנתא
ר' יוחנן צנועין ורבי
היה אמינא מאז תנא

מר ר"מ ימעשר ממון גב

תִּיהַ דְּכַתִּיב³ וְאִם גָּאֵל
גָּאֵל מֵעֶשְׂרוֹ וּמוֹסִיף חֹסֶם
אֶיִךְדֵּשׁ הַלּוּלִים וְכַתִּיב
לֵה' הוּא קִדְשׁ מֵה' קִדְשׁ
אֶקְוִימָה רַחֲמָנָא בְּרִשְׁוֹתֵיהּ
מִזְמֵן בְּרִידָה הוּא לַעֲלֵין
תִּיהַ נְמִי הָא לֹא בְּרִידִי
גָּבִי לִקְטֵ כִּיּוֹן דְּמִזְמָנָא
יִי לִיתִיה בְּרִשְׁוֹתֵיהּ לֹא
וְרַבִּי דִּימָא אִמְרוּ דְּבִי
יִי הִיכִי דִּלֹא תִקְשִׁי סַתָּה

א. פ. יחזקיהו שנירל לחרוז אליציה

ליה דאמרו דבר אחד:

יכול לדקדק דאוקמיה רחמנא

צע"כ וי"ל דהא מה שהוסיף
לפדותו אבל השתא דאשכחן
רי אורחיה רשמנא ברשותיה וי

דמיון (נרבות ד' לה. ושם ד"ה

קדש קדש דמעשר וייל דאי
הנה לי קדש תפוק ליה מ
ורציתו חיים תיך דלי לאו
והביא ראיא מירושלמי דמ
בשביעית וכו' ודייק התם
יש בהם מעשרות ושביעית
אלא לרוחא דמילתיה נקטי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

כי יתן איש אל רעהו
 חסד או כליה לשמור
 עמו מבית האיש אם
 יצא הנקב ישלם
 ימים: שנות כב ו
 יאשיב כי יקדש אל
 חתו קדש ליה והעריכו
 עמו בין טוב ובין ר
 גשור יקרב אל הבית
 יקום: ויראה כי יד
 ואם נאל יאכל אסף
 עשור ומשנתו יק
 יבשה: וירבית את יציה
 כ פרוי קדש הוללים
 יקראת כי י
 וכל מעשר הארץ
 ירע הארץ מפני העץ
 כי הוא קדש ליה: ו
 יקראת כי ל

הגהות הב"ח

(תורה קדש וכו')
דרך חילול בשלישית
עין מעשר שני טהור
שלישית והבית ראוי: